

Літературний аналіз персонажів роману О. Вайлда «Портрет Доріана Грея» (уривок)

Головним проповідником краси й естетизму в романі є лорд Генрі. Він поширює свої гедоністичні погляди, відмовляючись від традиційних норм моралі, аби ставити на перше місце насолоду. Для лорда Генрі життя і є мистецтвом, тож він робить усе, щоб відчувати його красу, навіть якщо це є шокуючим і не зовсім прийнятним для тогочасного суспільства.

Для лорда Генрі Доріан стає новим довготривалим проектом, над яким він працюватиме не один рік. Гаррі отримує неабияку насолоду тільки від того, що змушує світ Грея перевернутися з ніг на голову. До того ж, лорд Генрі неначе одразу й застерігає юнака, що не існує доброго впливу, адже в будь-якому випадку він є аморальним, оскільки шкодить людині, та й загалом не може співіснувати з наукою.

Лорд Генрі вбачає у впливі серйозний інструмент зміни особистості, адже той, хто перейняв чужі ідеї, втрачає свою індивідуальність. Така людина стає продовженням когось іншого, і її життя перетворюється на бездумне існування.

Крізь постать лорда Генрі можна також побачити, що саме не задовольняло самого Оскара Вайлда в тогочасному суспільстві. Гаррі активно критикує його протягом усього роману за його сірість та нудність. Навіть одяг, який носять усі, не викликає в лорда Генрі позитивних емоцій, адже вважає його огидним і гнітючим.

Лорд Генрі переносить свої погляди на Доріана Грея, який готовий відкинути всі звичні аспекти життя, аби лише знаходити нові враження та насолоджуватися всім, що його оточує. Також юнак стає залежним від ідей вічної молодості й краси, що призводить до його морального падіння. Приховати це може лише портрет, який всмоктує всі гріхи Доріана. Картина підкреслює контраст між зовнішньою красою хлопця та потворністю його внутрішнього світу. Поки Доріан викликає щире захоплення своєю красою і юністю, ніхто й уявити не може, що під цією оболонкою може існувати така аморальна людина.